

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Leon Lech

Nazwisko: Beynar

Miejsce urodzenia: Symbirsk

Data urodzenia: 10-11-1909

Imię ojca: Mikołaj

Imię matki: Helena

Znany/a też jako: Paweł Jasienica

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów

Stan zachowania

Uwagi

Leon Lech Beynar występuje w aktach operacyjnych i śledczych UB z lat 1944-1948 Wydz. III WUBP/ WUds.BP w Białymstoku i PUBP/ PUds.BP w Bielsku Podlaskim. Materiały te dotyczą oddziałów zbrojnego podziemia niepodległościowego, które od jesieni 1944 do roku 1948 działały na południowych obszarach ówczesnego województwa białostockiego. Akta zawierają m.in. agenturalne doniesienia, meldunki, protokoły przesłuchań oraz dokumenty wytworzone przez V Brygadę Wileńską AK, a następnie zdobyte przez UB. W tych materiałach występuje m.in. Leon Lech Beynar ps. „Nowina” – zastępca dowódcy V Brygady Wileńskiej AK (mjr. Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka”) w stopniu porucznika, a następnie kapitana. Z treści akt wynika m.in., że postanowieniem UB z dnia 20.02.1951 wszczęto obiektowe rozpracowanie V Brygady Wileńskiej AK – w związku z tym, że nie wszystkie pododdziały Brygady ujawniły się w ramach „amnestii” z 1947 roku.

IPN Bi 07/1521-1523 (2282/III, KSL 134/83).

Leon Lech Beynar/ Paweł Jasienica – ówczesny publicysta prasy katolickiej – był rozpracowywany przez UB z Wydz. III WUBP w Krakowie jako „podej[rzany] o wystap[ienie] antyrządowe oraz przyna[leżność] do bandy >Łupaszki<”. W dniu 3.07.1948 został zatrzymany podczas zasadzki zorganizowanej przez UB w Krakowie. Osadzony w areszcie „za przyna[leżność] do nielegal[nej] org[anizacji] N.S.Z.”. Przekazany do dyspozycji Dep. III MBP. Dnia 9.07.1948 przejęty przez Dep. Śledczy MBP. To śledztwo nadzorowała Naczelną Prokuratura Wojskowa (NPW). W dniu 12.07.1948 L. Beynar został osadzony w więzieniu na warszawskim Mokotowie. Postanowieniem NPW z 16.05.1949 śledztwo przeciwko niemu umorzono. W dniu 17.05.1949 został zwolniony z więzienia. Dnia 3.01.1955 Wydz. III WUds.BP w Krakowie złożył do Wydz. X WUds.BP akta operacyjne dot. L. Beynara – o sygn. 14187/II, a 4.07.1966 akta te przerejestrowano w Wydz. „C” KW MO w Krakowie do sygn. 1711/II. W roku 1970 przesłano je do Wydz. II Biura „C” MSW, gdzie zostały skomasowane z materiałami archiwalnymi o sygn. 46184/II. Współcześnie ta dokumentacja znajduje się pod sygn. IPN BU 0208/1516 (1728/III).

IPN BU 0208/1516 (1728/III) t. 2 akta, IPN BU 01286/1458 (1728/3) mikrofilm oraz zapisy kartoteczno-ewidencyjne.

Dnia 3.07.1948 Leon Lech Beynar został zatrzymany przez funkcjonariuszy WUBP w Krakowie. Powód zatrzymania: „członek bandy terror[ystyczno]-rabunk[owej] N.S.Z. i udział w napadach terrorystycznych na placówki U.B. i M.O.”. Tymczasowo aresztowany mocą postanowienia Wojskowej Prokuratury Rejonowej w Krakowie z 8.07.1948. W uzasadnieniu napisano m.in., że L. Beynar był adiutantem „Łupaszki” (mjr Zygmunta Szendzielarza – dowódcy V Wileńskiej Brygady AK), w czasie „amnestii” w 1947 r. nie ujawnił się, a po odejściu z oddziału (w sierpniu 1945) w dalszym ciągu utrzymywał kontakty z żołnierzami „Łupaszki”. Śledztwo przekazano do dalszego prowadzenia Departamentowi Śledczemu MBP (nadzorowała je Naczelną Prokuraturą Wojskową nr akt III.Pn.486/48). Na mocy postanowienia NPW z 3.05.1949 śledztwo przeciwko L. Beynarowi umorzono, a na podstawie postanowienia z 16.05.1949 zwolniono go z więzienia.

IPN BU 0204/19 t. 1 (46184/II) akta, IPN BU 01224/645 (11570/2) mikrofilm.

Akta penitencjarne wytworzone w związku z aresztowaniem i osadzeniem Leona Lecha Beynara w areszcie śledczym w więzieniu na warszawskim Mokotowie - informują między innymi, że dnia 2.07.1948 w Krakowie został on zatrzymany przez funkcjonariuszy WUBP jako „podejrzany o działalność antypaństwową”. W toku śledztwa ustalono, że w latach 1940–1945 L. Beynar należał do Armii Krajowej. Podejrzewano, że mimo formalnego wystąpienia z AK, nadal utrzymywał on kontakty o charakterze organizacyjnym z żołnierzami V Brygady Wileńskiej AK. Postanowieniem Naczelnej Prokuratury Wojskowej (NPW) z 12.07.1948 został tymczasowo aresztowany na podstawie „Dekretu o przestępstwach szczególnie niebezpiecznych w okresie odbudowy państwa” (z 13.06.1946). Nakazem dyrektora Dep. Śledczego MBP z 14.07.1948 osadzony w więzieniu mokotowskim w Warszawie. Postanowieniem NPW z 3.05.1949 śledztwo w części dot. L. Beynara umorzono. Ustalono bowiem, że utrzymywane przez niego kontakty z kolegami z oddziału mjr „Łupaszki” nie miały charakteru organizacyjnego. Zwolniony z więzienia 17.05.1949 na mocy nakazu NPW.

IPN GK 919/2418 (1895/49).

Występuje w aktach wytworzonych przez Dep. Śledczy MBP w trakcie śledztwa prowadzonego przeciwko innej osobie – żołnierzowi Okręgu Wileńskiego AK. Ta dokumentacja jest niepełna - stanowią ją notatki funkcjonariuszy MBP i protokoły przesłuchań podejrzanych. Leon Lech Beynar ps. „Nowina” występuje w tych materiałach jako adiutant dowódcy V Brygady Wileńskiej AK mjr Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka”. Akta te zawierają m.in. jeden protokół przesłuchania L. Beynara jako "podejrzanego".

IPN BU 01480/2 (15/III).

Występuje w aktach operacyjnych MBP wytworzonych w roku 1950, a zarchiwizowanych w 1976. Materiały te dotyczą innej osoby - związanej z konspiracyjnym Zrzeszeniem „Wolność i Niezawisłość” i za tę działalność skazanej na więzienie. W tej dokumentacji Leon Lech Beynar występuje już pod swoim literackim pseudonimem „Paweł Jasienica” – jako publicysta katolicki i jeden z pięciu znajomych osoby rozpracowywanej przez UB. Listę tych osób, w tym nazwisko Paweł Jasienica, ustalił i przekazał UB tajny informator o pseudonimie „Jur”. Do osoby P. Jasienicy odnoszą się dwa odpisy doniesień ww. informatora UB.

IPN BU 0298/414 (250/X/146).

Występuje w wewnątrzresortowym opracowaniu Wydz. II Biura „C” MSW z lat 1973-1980 dot. V Brygady Wileńskiej AK. Według treści tego opracowania, w roku 1939 Leon Lech Beynar uczestniczył w kampanii wrześniowej jako dowódca plutonu. W okolicach Biłgoraja dostał się do niemieckiej niewoli, skąd zbiegł. W połowie 1940 r. w Wilnie wstąpił do Związku Walki Zbrojnej (od 1942 r. AK). W zbrojnym podziemiu niepodległościowym występował pod pseudonimami „Nowina” i „Władysław”. Od jesieni 1942 r. współpracował z Wydziałem Informacji i Propagandy Komendy Okręgowej AK. Po wkroczeniu do Wilna Armii Czerwonej, udał się do Puszczy Rudnickiej i tam wstąpił do oddziału „Tońki”, a następnie „Jaremy”, gdzie pełnił funkcję oficera oświatowego. W sierpniu 1944 r. został zatrzymany przez jednostki sowieckie wraz z grupą żołnierzy AK i przekazany do tworzącej się w Dojlidach jednostki LWP, z której w końcu września 1944 r. zdezerterował do Puszczy Białowieskiej. Tam nawiązał kontakt z oddziałem mjr Zygmunta Szendzielarza ps. „Łupaszka” dowódcy V Brygady Wileńskiej AK. Mianowany adiutantem, a następnie zastępcą dowódcy Brygady w stopniu porucznika. Wraz z mjr Szendzielarzem organizował Brygadę na terenie pow. Bielsk Podlaski – werbował do niej miejscowych akowców. Jako adiutant dowódcy dowodził 15-osobowym oddziałem stanowiącym osobistą ochroną mjr „Łupaszki”. Dnia 10 listopada 1944 awansowany do stopnia kapitana.

IPN BU 0177/41, IPN BU 0189/41, IPN BU 0397/358,
IPN Bi 019/22/1-3.

Od roku 1952 Leon L. Beynar pozostawał w operacyjnym zainteresowaniu MBP w ramach Sprawy Ewidencyjno-Obszewacyjnej (SEO) o nr FFB-5096/52 jako publicysta „ściśle powiązany z klerem”, a dawniej żołnierz AK. Z treści zachowanej, niekompletnej dokumentacji wynika m.in., że Wydz. III Dep. XI MBP planował zwerbować L. Beynara w charakterze informatora. Uzasadnienie: „(...) jako dziennikarz ma dostęp do pisarzy katolickich, a tym bardziej, że jest im znany z aktywności na łamach >Tygodnika Powszechnego<, jak również z zabierania głosu na zebraniach działaczy katolickich (...).” W zachowanych aktach brak – poza wstępną dokumentacją – bliższych informacji na ten temat. Według treści pisma z 5.07.1954 - przesłanego przez Wydz. III WUBP w Poznaniu do Wydz. V Dep. V MBP - Leon L. Beynar "przechodził jako kontakt korespondencyjny" jednego z figurantów Rozpracowania Obiektowego o krypt. „Alfa”. Dnia 13.06.1956 Wydz. VI Dep. III Kds.BP przekazał akta dotyczące L. Beynara do archiwum, ponieważ „w obecnym okresie nie stwierdzono wrogiej lub podejrzanej działalności w/w”.

IPN BU 0208/1516 (1728/III) t. 2 akta, IPN BU
01286/1458 (1728/3) mikrofilm.

Na odwrocie karty E-15 - odnoszącej się do Leona Lecha Beynara, a datowanej przez Wydz. III WUBP Rzeszów na 13.10.1954 (ta karta zachowała się w aktach o sygn. IPN BU 0208/1516 t. 2) widnieje zapis: „Rejestr[owany] przez S[ekcję] III W[ydziału] III W.U.B.P. Rzeszów do Nr. NB. 534/49/S. Mat[eriały] przesła[no] do W.U.B.P. W[arszawy]”. W zachowanych aktach dotyczących L. Beynara brak innych bliższych informacji na ten temat.

IPN BU 0208/1516 (1728/III) t. 2.

Występuje w aktach Sprawy Operacyjnego Rozpracowania o kolejnych kryptonimach "Poeta" i "Redaktor" - dotyczącej inwigilacji Jana Józefa Lipskiego i jego środowiska. Sprawa ta była prowadzona od roku 1957 przez Uds.BP w Warszawie pod nr rej. 455/1957, a następnie przez SB z KMO m.st. Warszawa pod nr rej. 1368/1959 (do roku 1965).

IPN BU 0204/1421 t. 1 (50992/II/1).

W dniu 27.02.1959 SB z Wydz. III KMO na m.st. Warszawę założyła Leonowi L. Beynarowi Sprawę Ewidencyjno-Obserwacyjną (SEO). Uzasadnienie: „b[ły] członek Okręgu Wileńskiego A.K. kpt. tej organizacji, po wyzwoleniu nie ujawnił się, był adiutantem >Łupaszki< [...], po wyjściu z bandy został redaktorem >Tygodnika Powszechnego< – związany z klerem, jeden z czołowych publicystów katolickich, obecnie wybitnie wrogo występuje na dyskusjach w Klubie Krzywego Koła”. Rejestracji tej SEO dokonano dnia 3.03.1959 pod nr 1336. W toku „czynności operacyjnych” planowano rozpoznać działalność L. Beynara w środowiskach Związku Literatów Polskich (za pośrednictwem KP ps. „S”) i "Klubu Krzywego Koła" (za pośrednictwem informatora ps. „Warszawski”) oraz zastosować wobec niego środki techniki operacyjnej, obserwację oraz kontrolę korespondencji. Postanowieniem z 17.11.1960 sprawę tej inwigilacji jednak zakończono. Uzasadnienie: „obecnie zaniechał wystąpień o wrogim charakterze i jest cechowany jako obojętny i nieszkodliwy politycznie”.

IPN BU 0208/1516 (1728/III) t. 2 akta, IPN BU 01286/1458 (1728/3) mikrofilm.

Występuje w dokumentacji zgromadzonej przez Gabinet Ministra Spraw Wewnętrznych w latach 1959-1969. W większości są to dokumenty o charakterze operacyjnym (notatki funkcjonariuszy SB, stenogramy z podsłuchów i informacje uzyskane od informatorów SB). Ponadto, w tych aktach zgromadzono m.in. odpisy protokołów przesłuchań, odpis wyroku sądowego oraz korespondencję urzędową. Akta te zawierają dokumentację odnoszącą się do działalności Leona Lecha Beynara w ZWZ i AK w latach 1940–1945 oraz do śledztwa prowadzonego przeciwko niemu w latach 1948–1949.

IPN BU 1585/2939 (3073).

Od dnia 10.02.1964 Leon Lech Beynar występuje w aktach sprawy ("Teczka Zagadnieniowa") o krypt. „P-13”. Sprawa ta została założona przez SB z Wydz. III KW MO w Białymstoku w celu „badania przejawów nielegalnej działalności” byłych żołnierzy oddziałów niepodległościowego podziemia z terenu białostockizny. Prowadzenie tej sprawy zakończono w grudniu 1971 r., jej materiały zarchiwizowano w Wydziale „C” KW MO w Białymstoku pod sygn. 85/IV.

IPN Bi 011/3/3 (85/IV).

Występuje w Sprawie Obiektowej - operacyjnej kontroli grupy działaczy i członków Klubu Krzywego Koła w Warszawie. Ta kontrola była prowadzona przez SB w roku 1963. Teczka akt zawiera m. in: informacje, notatki, oświadczenie, urzędową korespondencję.

IPN BU 0236/234 (2271/IV, 2271/4).

W dniu 23.03.1964 Leon L. Beynar został zarejestrowany pod nr 9685 przez Wydz. IV Dep. III MSW jako figurant Sprawy Operacyjnej Obserwacji (SOO) bez kryptonimu. Dnia 26.02.1970 akta przerejestrowano do nr 27921. Z treści zachowanej dokumentacji wynika, że L. Beynar „(...) w latach 1956–62 był aktywnym członkiem Klubu >Krzywego Koła<. Bardzo często brał udział w dyskusjach organizowanych przez KKK, w czasie których występował z wrogich pozycji, atakował politykę Partii i rządu (...). W marcu 1959 r. wybrany został przewodniczącym Komisji Rewizyjnej KKK, a w kwietniu 1961 r. prezesem Zarządu KKK, którą to funkcję sprawował aż do rozwiązania KKK w lutym 1962 r[oku]”. Był członkiem polskiego PEN Clubu – dnia 19.12.1966 został wybrany wiceprezesem tego Clubu. W dniu 29.02.1968 uczestniczył w Nadzwyczajnym Zebraniu Oddziału Warszawskiego Związku Literatów Polskich, podczas którego skrytykowano decyzję władz PRL o zdjęciu ze sceny Teatru Narodowego „Dziadów” Adama Mickiewicza w reż. Kazimierza Dejmka. Prowadzenie tej SOO zakończono dn. 26.02.1970.

IPN BU 0204/19 (46184/II) akta, IPN BU 01224/645 (11570/2) mikrofilm oraz zapisy kartoteczno-ewidencyjne.

Dnia 26.02.1970 akta Sprawy Operacyjnej Obserwacji (SOO) założonej przez SB Leonowi Lechowi Beynarowi w roku 1964 - prowadzonej w Wydz. IV Departamentu III MSW - zostały wyrejestrowane spod nr 9685. Tego samego dnia zostały one ponownie zarejestrowane pod nr 27921 już jako Sprawa Operacyjnego Rozpracowania (SOR) o krypt. „Kołodziej”. Leon L. Beynar był operacyjnie kontrolowany poprzez tajnych współpracowników SB i podsłuch telefoniczny. Stosowano również kontrolę jego korespondencji. W dniu 19.08.1970 Leon L. Beynar (Paweł Jasienica) zmarł, dnia 22.08.1970 został pochowany na cywilnym Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. W związku z tym dn. 25.09.1970 SOR krypt. „Kołodziej” zakończono. Akta tej sprawy zawierają też dokumentację śledczą dotyczącą aresztowania L. Beynara w latach 1948–49 oraz akta Sprawy Operacyjnej Obserwacji - prowadzonej wobec niego w latach 1964-1970.

IPN BU 0204/19 (46184/II) t. 1-4 akta, IPN BU 01224/645 (11570/2) mikrofilm.

Leon Lech Beynar był rozpracowywany przez SB z Wydz. IV Departamentu III MSW „z uwagi na prowadzenie wrogiej politycznie działalności w środowisku inteligencji twórczej”. Z kolei Wydział III KS MO prowadził „teczkę zawierającą duplikaty materiałów operacyjnych dot. w/w przekazywanych do MSW” – materiały te nie były rejestrowane w Wydziale „C”. Dokumentacja ta zawiera zapisy dotyczące działalności L. Beynara w ZWZ/AK w latach 1940–1945 oraz akta śledztwa prowadzonego przeciwko niemu w latach 1948–1949. Na podstawie wniosku z 15.06.1973 dokumentację tę przekazano do Wydz. „C” KS MO.

IPN BU 0208/1516 (1728/III) t. 1 akta, IPN BU 01286/1458 (1728/3) mikrofilm.

Występuje w dokumentacji wytworzonej w Dep. III MSW i przekazanej do Gabinetu Ministra Spraw Wewnętrznych. Ten zbiór akt zatytułowano „Materiały dot. literatów”. Leon Lech Beynar występuje w tych aktach głównie pod swoim literackim pseudonimem „Paweł Jasienica”. Z treści dokumentacji wynika między innymi, że P. Jasienica był aktywnym działaczem Związku Literatów Polskich. W roku 1964 podpisał, a także osobiście zbierał podpisy pod „Listem 34” (w którym zawarto protest przeciwko cenzurze w PRL). W aktach znajduje się notatka informacyjna dot. L. Beynara (P. Jasienicy). Pismo to zawiera liczne informacje biograficzne na temat działalności L. Beynara w ZWZ/AK i jego niewygodnej dla władz PRL działalności w okresie późniejszym.

IPN BU 1585/2934 (3068).

Występuje w aktach Sprawy Operacyjnego Rozpracowania (SOR) o krypt. „Cezar” nr rejestr. 2004. Sprawa ta była prowadzona przez Wydz. II Dep. IV MSW od dnia 5.11.1966 do 30.03.1988 przeciwko Stefanowi Kisielewskiemu – publicyście i działaczowi katolickiemu i wolnościowemu „prowadzącemu szkodliwą polityczną działalność wymierzoną przeciwko podstawom ideologicznym i politycznym ustroju socjalistycznego”. W tych aktach Leon Lech Beynar występuje pod swoim literackim pseudonimem „Paweł Jasienica” jako „kontakt” Stefana Kisielewskiego.

IPN BU 0712/24 (LVIII/C t. 41).

Figuruje w aktach administracyjnych Departamentu Społeczno-Administracyjnego MSW z roku 1968 dotyczących realizacji uchwały Zarządu Głównego Związku Literatów Polskich (ZLP) z 9 kwietnia 1968 (ta uchwała odnosiła się do trzech członków ZLP w tym Pawła Jasienicy). Stwierdzono, że dn. 29.02.1968 na żądanie 1/3 członków Oddziału Warszawskiego ZLP zwołano nadzwyczajne zebranie tego Związku. Jego tematem był fakt zdjęcia przez władze PRL z repertuaru Teatru Narodowego w Warszawie „Dziadów” Adama Mickiewicza w reż. Kazimierza Dejmka. Wg zapisów MSW, to zebranie „zostało przez inspiratorów i niektórych inicjatorów przekształcone w polityczną manifestację skierowaną przeciw polityce partii i rządu”. Dlatego do Głównego Sądu Koleżeńskiego ZLP postanowiono skierować wniosek o usunięcie z szeregów Związku P. Jasienicy i innych pisarzy. Po rozpatrzeniu sprawy, Główny Sąd Koleżeński uznał jednak, że nie jest organem kompetentnym do jej rozstrzygnięcia. W związku z tym, dnia 13.05.1968 skierowano pismo do Urzędu Spraw Wewnętrznych Stołecznej Rady Narodowej. Ostatecznie P. Jasienicy i innych osób nie udało się usunąć z szeregów ZLP.

IPN BU 1585/23720 (635).

Występuje w aktach Sprawy Operacyjnego Rozpracowania (SOR) o krypt. „Turysta” nr rejestr. 26124. Sprawa ta była prowadzona przez Wydz. IV Dep. III MSW w okresie od 14.04.1969 do 6.08.1971 i dotyczyła współpracy pomiędzy obywatelami PRL, a ośrodkiem paryskiej „Kultury” w przetrucaniu przez granicę PRL do Warszawy „materiałów bezdebitowych” pochodzących z ośrodków emigracyjnych w Paryżu oraz „przekazywania poza granicę PRL informacji nt. panującej w kraju sytuacji społeczno-politycznej”. Osoby zaangażowane w powyższą działalność zostały objęte śledztwem, a następnie skazane przez Sąd Wojewódzki dla m.st. Warszawy. Według treści tych materiałów, Paweł Jasienica (literacki pseudonim Leona L. Beynara) został poinformowany przez inną osobę m.in. o zatrzymaniu na granicy polsko-niemieckiej dwojga Polaków, u których znaleziono egzemplarze paryskiej „Kultury”. P. Jasienica występuje w tych aktach również jako osoba opiniująca teksty, które miały być publikowane w ww. czasopiśmie. W roku 1971 materiały SOR krypt. „Turysta” zarchiwizowano w Wydziale II Biura „C” MSW pod sygn. 46541/II, a następnie zmikrofilmowano pod sygn. 11778/2.

IPN BU 0204/23 (46541/II) t. 1 akta, IPN BU 01224/851 (11778/2) mikrofilm, IPN BU 0330/327 t. 91 (6318/III/90).

Akta administracyjne Dep. III MSW z sierpnia roku 1970 zawierają m. in. obszerną notatkę dyrektora Departamentu III MSW datowaną 23.08.1970 i relacjonującą przebieg pogrzebu Leona Lecha Beynara (Pawła Jasienicy). Z jej treści wynika, że Leon L. Beynar został pochowany dnia 22.08.1970 na cywilnym Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. W tej uroczystości uczestniczyło, wg oceny SB, około tysiąc osób, w tym znani działacze ówczesnej demokratycznej opozycji. Na zakończenie uroczystości odśpiewano „Mazurka Dąbrowskiego”.

IPN BU 1585/4532 (13/31).

Dokumentacja audiowizualna SB z sierpnia roku 1970 obejmuje między innymi 9-minutowy film nakręcony podczas pogrzebu Leona Lecha Beynara – Pawła Jasienicy (w tym filmie jest obraz, ale brakuje dźwięku). Zarejestrowane fragmenty uroczystości ukazują kolejno: gromadzenie się uczestników pogrzebu, odprowadzenie trumny z ciałem zmarłego na miejsce spoczynku oraz rozchodzenie się osób uczestniczących w pogrzebie.

IPN BU 01333/2.

Występuje w aktach Kwestionariusza Ewidencyjnego o krypt. "Nauczyciel" nr rej. 3109/1968. Ten Kwestionariusz Ewidencyjny został założony w roku 1968 przez SB z Wydziału II KMO m. st. Warszawy na inną inwigilowaną osobę (cudzoziemca). W roku 1971 materiały zdjęto z ewidencji i zarchiwizowano pod nr arch. 2647/III z powodu "zaniechania" przez inwigilowanego jego przyjazdów do PRL.

IPN BU 0224/171 t. 1 (2647/III).

Materiały ewidencyjne Biura Paszportów MSW z lat 1968-1970 wykazują, że dnia 21.03.1968 Leonowi Lechowi Beynarowi wniesiono "zastrzeżenie" wyjazdów zagranicznych o nr Z-III-427/68. W zachowanej dokumentacji brak informacji o przyczynie wniesienia tego zastrzeżenia. W dniu 17.07.1970 zostało ono anulowane. Na okładce zachowanych akt paszportowych L. Beynara o sygn. IPN BU 1005/145789 (EAGM 145789) wpisano numer zastrzeżenia i datę jego wniesienia.

Wpis na podstawie zapisów kartotecznych.